

K POUŽITÍ RVD V OBRANNÉ OPERACI

Charakter bojového použití raketového vojska a dělostřelectva (RVD) v obranné operaci vševojskové armády určují především úkoly této armády, která přechází do obrany v různých podmínkách. Za podstatnou z nich můžeme označit rozsah použití ZHN, zejména jaderných zbraní. Při vedení obranné operace s použitím jaderných zbraní vzrůstají totiž prudce bojové možnosti RVD, které může působit na vojska nepřítele jadernými údery a způsobit rozhodující ztráty nejen hlavnímu údernému uskupení pozemních vojsk, ale zejména prostředkům jaderného napadení, letectvu, systému PVO, dezorganizovat nepřátelský systém velení a ničit další důležité objekty, rozmístěné v hloubce, mimo dosah dělostřelectva.

Bojovou činnost RVD armády organizujeme v obraně na základě směrnic nadřízených (vševojskového velitele i náčelníka RVD). Z nich čerpá náčelník RVD armády základní informace o úkolech armády i prostředků RVD. Jde zejména o vševojskový úkol, úkoly RVD, armády, úkoly prostředků nadřízeného ve prospěch armády, množství raket s jadernou náloží a dělostřelecké munice na operaci, lhůty přísunu a pohotovosti, popř. úkoly pro protipřípravu.

Zná-li náčelník RVD zámysl vševojskového velitele, úkoly RVD od nadřízeného, situaci vlastních sil a prostředků, je schopen ve svém návrhu na použití RVD optimalizovat způsoby použití RVD v operaci. Návrh náčelníka RVD musí plně odpovídat cílům a úkolům operace. Zpravidla obsahuje:

- úkoly prostředků RVD frontu v pásmu a ve prospěch armády se závěrem, jak splnění těchto úkolů ovlivní úkoly armády;

- bojovou sestavu a možnosti raketového vojska armády. Zde na základě situace jednotek a útvarů raketového vojska, počtu a druhů jaderné munice a znalostí úkolu armády uvádí rozdělení raket na operaci a možnosti raketového vojska při ničení nepřítele. Závěr této části má vyústit v návrh objektů, doby a způsobu jejich ničení jadernými raketovými údery, doby pohotovosti k úderům a prostory bojového rozmístění raketového svazku;

- zhodnocení situace a stavu dělostřelectva, jeho možností při palebném ničení nepřítele, jsou podkladem pro návod na rozdělení a uskupení, úkoly, doby pohotovosti, na prostory palebných postavení armádních skupin a spotřebu střeliva na jednotlivá období (úkoly) operace;

— způsoby použití RVD při ničení úderného uskupení nepřítele, které se přibližuje a rozvíjí k útoku;

— použití RVD v protipřipravě (je-li organizována), její struktura, doba trvání, počet přibíraných oddílů, lhůta pohotovosti a spotřeba střeliva;

— úkoly RVD při boji o přední okraj obrany;

— použití RVD při palebném ničení nepřítele, který se vklíní do obranné sestavy a zejména způsob použití RVD při armádním protiúderu;

— úkoly RVD při boji s tanky nepřítele, složení a úkoly PTZ armády, prostory rozmístění (hlavní i záložní) a palebné čáry;

— pohotovost RVD k obraně;

— opatření k udržení a obnovení bojeschopnosti RVD.

Budeme-li obranu zaujímat a budovat mimo dotyk s nepřítelem (v současných podmínkách bude méně časté), musí náčelník RVD armády doplnit svůj návrh o způsoby plnění úkolů RVD při boji o zabezpečovací pásmo, popř. předusutá postavení. Patří sem zejména stanovení hlavních úkolů RVD, množství vyčleněných sil a prostředků, spotřeby munice, prostorů palebných postavení, popř. prostorů bojového rozmístění, jejich manévru, systému velení RVD, zásad součinnosti se vševojskovými útvary, ostatními prostředky ničení i mezi jednotkami a útvary RVD.

Schválený návrh tvoří základ pro příspěvek do rozhodnutí velitele armády, v němž uvádíme úkoly raketového svazku, úkoly dělostřelectva, úkoly a složení ADS, ARMS a PTZ armády.

Plánování bojového použití RVD v obranné operaci zahájíme ihned s obdržením úkolů od nadřízeného, avšak hlavní práce na plánovací dokumentaci začíná po vydání rozhodnutí velitele armády. Největší pozornost věnujeme úkolům jaderného a palebného ničení, tzn. účasti v boji s prostředky jaderného napadení, ničení nepřítele do zahájení útoku, po jeho zahájení a při boji o přední okraj obrany, ničení nepřítele, který se vklíní do obrany, bojovému použití RVD při armádním protiúderu; kromě toho i úkolům dělostřeleckého průzkumu, topograficko-geodetické a povětrnostní přípravy, manévru RVD, zabezpečení raketovou a dělostřeleckou municí a ostatním úkolům organizace zabezpečení bojové činnosti RVD. Se zřetelem na předpokládanou činnost nepřítele plánujeme činnost PTZ armády a její součinnost s POZ armády.

Plánování jaderného a palebného ničení vyžaduje řešit nejdříve otázku celkového objemu úkolů, vypočítat palebné možnosti prostředků RVD, rozdělit úkoly mezi raketové jednotky a útvary, armádní dělostřelecké skupiny, divizní dělostřelectvo a stanovit pořadí a způsob plnění těchto úkolů. Jde vlastně o sestrojení nejpravděpodobnějšího modelu činnosti palebných prostředků na základě předpokládaného rozmístění sil a prostředků nepřítele při útoku a stanovení nejvýhodnějšího postupu při jeho ničení. Přitom bereme v úvahu i úkoly, které plní ve prospěch armády nadřízený, tzn. frontové raketové prostředky a letectvo.

Raketové jaderné údery plánujeme na vybrané objekty s určením požadované mohutnosti, druhu výbuchu, dobou pohotovosti a očekávaným výsledkem. Dále určíme vykonavatele, popř. způsob vedení úderů.

Při plánování **paleb dělostřelectva** zaujímají jako cíle prvořadé místo prostředky jaderného napadení a další důležité objekty při boji o palebnou převahu. Jde vždy o konkrétní cíle, zjištěné nebo předpokládané v bojové sesta-

vě nepřítele. Kromě toho využíváme způsobu plánování do prostorů palebné činnosti, v němž uvedeme počet přibraných prostředků (oddílů), spotřebu střeliva, popř. strukturu palebných přepadů. To platí zejména při protipřípravě, zabezpečení styků a mezer a při armádním protiúderu, kdy neznáme podrobně sestavu nepřítele.

Při účasti RVD v protipřípravě zakreslíme do mapy objekty (cíle) úderů a paleb s uvedením mohutností, druhu výbuchu, doby vedení a vykonavatele, prostory bojového rozmístění a palebná postavení těch jednotek a útvarů, které uskutečňují manévry k protipřípravě.

Plánování palebného ničení nepřítele, který se vklíní do obrany, a při armádním protiúderu je pouze rámcové. Uvádíme prostor palebné činnosti, počet přibraných prostředků, popř. způsob palebného ničení a jejich manévry. S ohledem na skutečnost, že protiúder můžeme plánovat na několika směrech, plánujeme palebné ničení v souhlase se vševojskovým řešením také variantně. Takové řešení si vynucuje plánovat přemístění jednotek a útvarů RVD v průběhu operace po důkladném rozboru možného průběhu boje a předpokládat co nejjednodušší manévry. PTZ armády při protiúderu zabezpečuje křídla nebo boky protiúderného uskupení, nebo se účastní boje o udržení čáry jeho zasazení.

Palebné možnosti dělostřelectva jsou limitovány v podstatě povolenou spotřebou munice. Výše spotřeby se pohybuje od 3 do 4 palebných průměrů. Na jednotlivá období operace můžeme ji rozdělit takto:

— ničení nepřítele za přiblížování	0,5—0,7 pp,
— protipříprava	0,8—1,0 pp,
— odrážení nepřátelského útoku	1,0—1,5 pp,
— armádní protiúder	0,5—0,6 pp,
— záloha	asi 0,2 pp.

Hlavním úkolem raketového vojska armády zůstává i v obraně ničení prostředků jaderného napadení typu Lance, atomového dělostřelectva, popř. i letounů nosičů na letištích (zpravidla pouze podle nařízení nadřízeného). Dále ničí hlavní úderné uskupení nepřítele ještě v prostorech soustředění (ve výchozích prostorech), při jeho přesunu do prostoru zasazení a při rozvinování. Zúčastňuje se protipřípravy, dezorganizuje systém velení nepřítele ničením míst velení sborového typu, popř. nižších stupňů velení. Ničí důležité objekty a zálohy nepřítele, který se vklíní do obrany, a vytváří podmínky pro armádní protiúder. Úkoly plní jednotlivými a skupinovými údery, může se účastnit hromadných úderů (při protipřípravě, armádním protiúderu). Všechny údery plánujeme v úzké součinnosti s raketovým vojskem frontu, letectvem, raketovými prostředky sousedních armád a s dělostřelectvem.

Významnou úlohu plní při palebném ničení nepřítele dělostřelectvo. K jeho hlavním úkolům patří zejména ničení taktických prostředků jaderného napadení, umlčování dělostřelectva, zvláště atomového, umlčování hlavního úderného uskupení při jeho rozvinování a na přístupech k přednímu okraji obrany. Pokud jsou vybudována a obsazena předsunutá postavení a zabezpečovací pásma, podporuje boj jednotek, které je brání, zúčastňuje se protipřípravy a ničí nepřátelské tanky a živou sílu při zteči předního okraje obrany. Po vklínění nepřítele do obrany ničí a umlčuje palebné prostředky, místa velení a další důležité cíle a podílí se na palebném ničení nepřítele při armádním proti-

úderu. Kromě toho se zúčastní boje s nepřátelskými tanky, umlčuje a ničí prostředky radioelektronického boje, kryje mezery a trhliny v sestavě vlastních vojsk po jaderných úderech nepřítele a zabezpečuje křídla a boky palbami na styk.

Bojová sestava a možnosti RVD

Hlavním limitujícím činitelem **bojových možností raketového vojska** je však počet a mohutnost jaderných bojových hlavic, vyčleněných na operaci. V současné době počítáme s tím, že armáda může dostat na důležitém směru do 50 raket s jadernou náloží o celkové mohutnosti 1000—1500 kt. Z nich asi dvě třetiny budou TR, zbytek OTR. Takové množství raket umožňuje zbavit bojeschopnosti a vyřadit ještě do zahájení útoku sborový oddíl RS Lance (3 údery), 2—3 svazky úderného uskupení nepřítele s důrazem na tankové prapory a dělostřelectvo (27—32 úderů), vyčlenit prostředky pro ničení nepřítele, který se vklíní do obrany, a k vytvoření podmínek pro protiúder (15—20 úderů). U taktických raket můžeme využít bojových hlavic s tříštivotrhavou náplní k umlčování míst velení, prostředků PVO a radioelektronického boje.

Při výpočtu **palebných možností dělostřelectva armády** zpravidla využíváme očekávaného procentuálního poměru počtu různých druhů cílů v průběhu obranné operace a operačních norem potřeby hlavní a střeliva. Předpokládáme tento podíl na celkovém počtu cílů:

— taktické prostředky jaderného napadení	10 %
— dělostřelecké a protiletadlové baterie	20 %
— minometné čety a protitankové čety rot	10 %
— místa velení a prostředky REB	10 %
— živá síla a palebné prostředky (kryté), protitankové čety praporů	50 %

Palebné možnosti podle hlavní a střeliva ve vševojskové armádě, která má např. 800 hlavních, uvádím v **tabulce 1 a 2**.

Možnosti dělostřelectva [započítávají se PTK, BzK a PTRS] při boji s nepřátelskými tanky vyjadřujeme jejich schopností ničit tanky palbou (přímou střelbou), k tomu využíváme tzv. střední hodnoty koeficientu efektivity (v obraně je rovna 2). Mohu proto uvést, že protitankové prostředky dělostřelectva armády (270—350 kusů) jsou schopny v průměru zničit 540—700 nepřátelských tanků. Při plánování obranné operace však tyto možnosti určíme pro jednotlivé tankové směry. Přitom bereme v úvahu pravděpodobné počty nepřátelských tanků a počet protitankových prostředků, které působí na daném směru.

Podle výpočtů palebných možností dělostřelectva může vševojsková armáda při dobré organizaci součinnosti tohoto dělostřelectva s letectvem, tanky a motostřeleckými jednotkami odrazit nepřátelské úderné uskupení v síle do armádního sboru, který útočí se 2—3 divizemi v prvním sledu.

Pokud jde o **posilování armády** dělostřelectvem, pak podle zkušeností ze cvičení a vzhledem k uplatňování zásady soustřeďovat většinu sil a prostředků na směr hlavního úderu můžeme očekávat, že bude minimální, do hodnoty jedné dělostřelecké brigády, nebo nebude armáda posilována vůbec. Pokud je přechod armády do obrany dočasný, může velitel frontu dosavadní posilové prostředky armádě ponechat.

Tabulka 1

Palebné možnosti armády podle hlavní

Charakter plněných úkolů	Objekt umlčování, ničení	Podíl na objemu cílů	Celkem použito hlavní	Norma hlavní na jeden cíl	Možnost pro současně umlčení
1. Ničení taktických prostředků jaderného napadení	oz, baterie, četa,	10 %	80	12	6—7
2. Umlčování dělostřeleckých (RM, PL) baterií	baterie, četa	20 %	160	12	13
3. Umlčování minometných a ptč rot	četa	10 %	80	12	6—7
4. Umlčování míst velení a prostředků REB	VS, RL	10 %	80	6—12	7—13
5. Umlčování kryté živé síly a palebných prostředků a ptč praporů	mr (16 ha)	50 %	400	36—54	8—12

Tabulka 2

Palebné možnosti armády podle střeliva (1 pp)

Charakter plněných úkolů	Objekt umlčování, ničení	Podíl na objemu úkolů	Spotřeba střel ¹⁾	Norma na jeden objekt	Možnosti umlčování (ničení)
1. Ničení taktických prostředků jaderného napadení	oz, baterie, četa,	4 %	2560	300	8—9
		6 %	3840	450	8—9
2. Umlčování dělostřeleckých (RM, PL) baterií	baterie, četa	20 %	12 800	450	28—29
3. Umlčování minometných a ptč rot	četa	10 %	6400	450	14
4. Umlčování míst velení a prostředků REB	VS, RL	10 %	6400	400	16
5. Umlčování kryté živé síly a palebných prostředků a ptč praporů	mr (16 ha)	50 %	32 000	2400	13

¹⁾ Celkové množství střeliva pro 800 hlavní (průměrné ráže 122 mm) a jeden pp 64 000 (800×80).

Z těchto skutečností vycházíme při rozdělování a uskupování dělostřelectva.

Armádní dělostřeleckou skupinu (ADS) vytváříme zpravidla jen při vedení boje bez použití jaderných zbraní a při soustředění hlavního úsilí obrany na společných křídlech dvou divizí. Skupina je prostředkem velitele armády, kterým ovlivňuje průběh operace především při důležitých obdobích operace (při protipřípravě, odražení úderu nepřítele a při armádním protiúderu). Hlavním úkolem skupiny je ničit taktické prostředky jaderného napadení a bojovat s nepřátelským dělostřelectvem. Ve skupině může být 4–6 oddílů kanónového dělostřelectva.

Má-li armáda raketometný pluk, vytváří z něj zpravidla armádní raketometnou skupinu (ARMS). Je to mohutný prostředek palebného ničení v rukou velitele armády, který jej využívá taktéž v rozhodujících obdobích operace.

Divizní dělostřelecké skupiny (DDS) vytváříme podle rozhodnutí velitelů divizí v hodnotě 2–4 oddílů, z nichž zpravidla je i jeden raketometný oddíl (divizní). Základními úkoly DDS je boj s nepřátelským dělostřelectvem (účast), umlčování míst velení a prostředků REB, boj se zálohami a posilování palebných možností plukovních dělostřeleckých skupin.

PPS v síle 2–3 oddílů vytváříme u pluků prvního sledu na směru hlavního úderu nepřítele. Do skupiny můžeme začlenit i organický dělostřelecký oddíl motostřeleckého pluku.

K ničení tanků, které pronikly do obranných sestav vlastních vojsk, vytváříme v plucích, divizích i armádě **protitankové zálohy**. PTZ tvoříme z plukovní protitankové baterie PTRS, divizního protitankového oddílu a armádního protitankového pluku. Ukazuje se účelné, aby v sestavě PTZ byly kromě protitankových kanónů i PTRS.

Palebný systém RVD

K efektivnímu ničení nepřítele u armády organizujeme palebný systém RVD, který obsahuje systém jaderných raketových úderů a palebný systém dělostřelectva. Organizace palebného systému RVD zásadně ovlivňuje rozmístění a manévry RVD v obraně.

Systém jaderných raketových úderů má za cíl ničit prostředky jaderného napadení, hlavní úderné uskupení nepřítele před předním okrajem i v hloubce obrany a předpokládá široký manévry úderů do celého obranného pásma armády. Skládá se z jednotlivých a skupinových jaderných úderů a je součástí palebného systému RVD nadřazeného.

Jednotlivé jaderné úderů vedeme na cíle menších rozměrů. K takovým patří jednotky prostředků jaderného napadení (palebné baterie, technická posazení VS), místa velení, baterie PLRS, sklady apod. Složitým problémem při ničení pohyblivých objektů, které nesetrvávají delší dobu v jednom prostoru a k nimž patří např. prostředky jaderného napadení (zejména jejich palebné jednotky), je jejich zachycení v prostoru zjištění. Má-li být zničení takového objektu pravděpodobné, nesmí interval mezi zjištěním cíle a úderem přesáhnout předpokládanou dobu setrvávání. Ke splnění tohoto požadavku organizujeme doplňkový průzkum a vyčleňujeme hotovostní jednotky raketového vojska.

Skupinové jaderné údery plánujeme zejména ke zničení hlavního úderného uskupení nepřítele v prostorech jejich rozmístění. Počet úderů a jejich mohutnost, záměrné body, způsob a doba vedení úderu závisí na rozměrech cílů, počtu prostorů rozmístění a stupni ukrytí živé síly a bojové techniky, popř. i na stupni zjištění jednotlivých objektů.

Palebný systém dělostřelectva v obranné operaci armády zahrnuje všechny druhy paleb, vedených při palebném ničení úderného uskupení nepřítele v jednotlivých obdobích operace, tzn. při přibližování k přednímu okraji obrany, při protipřípravě, při boji o přední okraj, při ničení nepřítele, který se vklíní do obrany, a při protiúderu.

V období přibližování úderného uskupení nepřítele půjde o palby na proudy, vedené na maximální dostřel jednotlivými dělostřeleckými oddíly z před-sunutých (dočasných) palebných postavení, do prostorů komunikačních uzlů nebo jiných vhodných míst (na mosty, násypy, do údolí apod.). Trvá základní úkol ničit prostředky jaderného napadení a vést boj s nepřátelským dělostřelectvem.

Úkoly dělostřelectva při protipřípravě a při armádním protiúderu uvedu v další části článku.

V boji o přední okraj sehrávají hlavní úlohu při palebném ničení prostředky přímé střelby, které ničí tanky a ostatní obrněné cíle. Dělostřelectvo ze zakrytých palebných postavení vede pohyblivé i nepohyblivé přehradné palby, jednotlivé a soustředěné palby na důležité cíle, pokračuje v ničení ZHN a v boji s nepřátelským dělostřelectvem.

Při palebném ničení nepřítele, který se vklíní do obrany, ničí nově zjištěné prostředky jaderného napadení, umlčuje dělostřelectvo, prostředky vedení, PVO a REB a další významné cíle. Prostředky přímé střelby ničí tanky a ostatní obrněné cíle. I v tomto období bude častým úkolem dělostřelectva vést pohyblivé i nepohyblivé přehradné palby. Jedním z důležitých úkolů dělostřelectva v tomto období je vytvářet podmínky a podporovat protizteče útvarů a svazků prvního sledu.

Palebný systém musíme sladit s jadernými údery, údery letectva, s palbami prostředků motostřeleckých a tankových jednotek, musí též navazovat na systém překážek a zátarasů. Předpokladem jeho účinnosti je kromě jiného i jeho přizpůsobení možné činnosti nepřítele a schopnost reagovat na konkrétní vývoj boje [operace]. Nejdůležitějším znakem systému je nepřetržitá pohotovost a připravenost k palbě na zjištěné taktické prostředky jaderného napadení, na dělostřelecké, minometné a raketometné baterie (čety), na prostředky REB, místa velení a prostředky PVO, a efektivnost boje s tanky a ostatními obrněnými cíli.

Jeho organizace musí zabezpečovat neustálé narůstání palebného působení na nepřítele při jeho přibližování k přednímu okraji a při jeho vklínění do obrany. Toho dosahujeme přesnou organizací manévru palbou, trvalým a spolehlivým velením a dovedným rozmístěním hlavních i záložních prostorů palebných postavení.

Hlavním organizátorem palebného systému dělostřelectva je náčelník RVD armády se svým štábem, který upřesňuje palebné úkoly armádního významu armádním skupinám a účast divizních skupin na nich. Dále vydává úkoly diviznímu dělostřelectvu v otázkách palebné součinnosti mezi divizemi, popř. i se sousední armádou.

Rozmístění jednotek a útvarů RVD musí odpovídat zámyslu obranné operace. Kromě obvyklých zásad zaměříme v obraně pozornost na přípravu dočasných prostorů rozmístění, záložních prostorů v hloubce obrany, na volbu prostorů vzhledem k tankovým směrům, na ženijní budování palebných postavení i míst velení, přípravu komunikací pro manévr a na opatření pro obnovení bojeschopnosti.

Hlavní prostory bojového rozmístění raketového vojska volíme mimo předpokládaný směr nepřátelského útoku a ve větší hloubce (jednotky OTR 60 km i více, jednotky TR 15—20 km od předního okraje). Záložní prostory budujeme pokud to časové podmínky dovolí jako hlavní ve vzdálenosti 30—40 km pro OTR a 5—10 km pro TR. V daleko větší míře využíváme ochranných vlastností terénu a bojové techniky.

Palebná postavení ADS rozmísťujeme ve vzdálenosti 6—8 km od předního okraje tak, aby se skupina mohla podílet celou hodnotou na protipřípravě a většinou sil mohla podporovat boj alespoň dvou divizí. Záložní postavení volíme na předpokládaných směrech nepřátelských útoků a v hloubce obrany pak na směru armádního protiúderu. Obdobné zásady platí i pro rozmístění ARMS.

PTZ armády určujeme vyčkávací prostor na směru útoku nepřátelských tanků nebo v prostoru, kde se dva takové směry sbíhají, nejvíce v hloubce do 30 km (mezi divizemi prvního a druhého sledu). Nejbližší palebnou čáru volíme ve vzdálenosti asi 15 km od předního okraje. Další palebné čáry vytvářejí hloubku protitankové obrany divizí, přikrývají křídla, zabezpečují rozvíjení vojsk pro protiúder apod. Na každém tankovém směru můžeme plánovat 2—3 palebné čáry. Kromě toho PTZ musí být připravena k manévru a rozvinout se i na neplánovaných čarách.

K protipřípravě

Významnou úlohu v obranné operaci armády sehraává protipříprava. Jde o předem připravený palebný úder raketového vojska, letectva a dělostřelectva s použitím jaderných zbraní i konvenčního střeliva, uskutečněný s předstihem na nepřátelské hlavní uskupení, které se připravuje k útoku, především na jeho prostředky jaderného napadení a dělostřelectvo.

Při vedení boje s použitím jaderných zbraní může mít protipříprava za cíl zmařit nepřátelský útok do jeho zahájení. Obsahem je hromadný jaderný úder raketového vojska, letectva a dělostřelectva na prostředky jaderného napadení, vojska úderného uskupení, zejména tankové jednotky a útvary, na prostředky velení a řízení.

Protipřípravu organizuje front (armáda) a přibírá k ní i armádní (divizní) prostředky. Prostor protipřípravy závisí jednak na rozměrech prostoru rozmístění úderného uskupení, jednak na množství prostředků, vyčleněných k protipřípravě. Je-li cílem protipřípravy zmaření útoku 1. sledu armádního sboru, počítáme s prostorem 20—30 × 15—20 km. Prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo, důležitá místa velení a další důležité objekty ničíme i mimo tento prostor.

Trvání a uspořádání (struktura) protipřípravy závisí na cílech protipřípravy, objemu úkolů, spotřebě jaderných zbraní a dělostřelecké munice i na způsobech plnění úkolů dělostřelectvem.

Za hlavní objekty palby dělostřelectva považujeme prostředky jaderného napadení, dělostřelectvo, velitelská stanoviště, prostředky PVO a REB, tankové jednotky a palebné prostředky divizí prvního sledu.

Množství dělostřelectva, které je nutné přibrat k protipřipravě, závisí na objemu úkolů, požadovaném stupni umlčení a množství přiděleného střeliva. V současné době se požaduje dosáhnout hustoty 30—40 hlavních na 1 km šířky úseku protipřiprav (asi 30 hlavních při útoku nepřitele z chodu, do 40 při útoku z dotyku). To znamená přibrat 25—30 dělostřeleckých oddílů. K účasti na protipřipravě používáme dělostřelectvo divizí prvního sledu, v jejichž pásmu protipřipravu organizujeme, armádní a frontové dělostřelectvo a v případě potřeby i dělostřelectvo druhosledových divizí (zpravidla jen divizní prostředky).

Spotřeba munice závisí na objemu úkolů i počtu přibraného dělostřelectva. Zhruba počítáme se spotřebou 0,8—1,0 pp. S ohledem na technický režim palby děl a na uvedenou spotřebu může dělostřelectvo splnit své úkoly za 25—30 minut. Počítáme však s dobou kolem 40 minut, abychom mohli vyčlenit čas pro činnost letectva.

K boji s tanky

V současné době, kdy jednou z hlavních operačních zásad nepřitele je hromadné použití tanků na nejdůležitějších směrech, je úspěšné odražení útoku nepřitele podmíněno výsledkem boje s jeho tanky. Tento boj vedou všechny prostředky ničení v těsné součinnosti s pasívními prostředky protitankové obrany. Nejvýznamnějším prostředkem ničení jsou jaderné údery, dále pak soustředěné, hromadné a přehradné palby dělostřelectva a hlavně přímá střelba děl, PTRS, tanků i BVP. Operačně počítáme, že systém protitankové obrany vševojskové armády je schopen odrazit útok dvou nepřátelských armádních sborů, prvosledové divize v tomto systému útok divizí prvního sledu armádního sboru nepřitele. Proto hustota protitankových prostředků do hloubky obrany prvosledových pluků musí dosáhnout hodnoty 10—12, divizí 15—18 a armády 20—30. Abychom takových hustot dosáhli, využijeme protitankových záloh pluků, divizí i armády; navíc veškeré dělostřelectvo musí být připraveno vést boj s pronikajícími tanky nepřitele.

Armádní protiúder

Vyvrcholením obranné operace vševojskové armády je její protiúder. Jeho cílem je rozhodující zničení hlavního uskupení nepřitele a vytvoření podmínek pro přechod vojsk armády do útoku. Splnění tohoto cíle dosahujeme ničenním prostředků jaderného napadení a hlavního uskupení jadernými raketovými údery, údery letectva a palbou dělostřelectva se současným využitím úderů a paléb vševojskových jednotek.

Pro protiúder určujeme asi 30—35 % jaderných zbraní, přidělených na obrannou operaci. Údery raketového vojska plánujeme k ničení hlavních sil nepřitele, který pronikl do obrany, prostředků jaderného napadení, dělostřelectva, míst velení a přicházejících záloh. Zpravidla organizujeme skupinový jaderný úder s účastí prostředků frontu. Úder uskutečnime ještě před zahájením přesunu protiúderného uskupení. Oddíly vojskových raket a dělostřelectvo divizí přesunujeme před hlavními silami do prostoru zasazení, aby

byly připraveny v rámci komplexního palebného ničení překrýt přibližování a rozvinování protiúderného uskupení. Po dosažení čáry rozvinování do praporečnických proudů zahájíme dělostřeleckou přípravu s cílem umlčet a zničit objekty nepřítele v pásmu zasazení svazků a vytvořit podmínky pro rychlé prolomení obrany nepřítele a rozvíjení úspěchu do hloubky. Obsahuje zpravidla jeden i více palebných případů. Hlavními cíli jsou kromě prostředků jaderného napadení, míst velení, dělostřelectva, živé síly a palebných prostředků zejména protitankové zbraně a prostředky REB. Délka a uspořádání přípravy závisí na hodnotě nepřítele, množství sil a prostředků a na cíli protiúderu. Proto nemůžeme vyloučit pouze mohutný palebný případ objektů na předním okraji obrany nepřítele, dělostřelectva a protitankových prostředků v délce 15—20 minut. Nebylo-li nepřátelské uskupení dostatečně zničeno jadernými údery nebo je-li operace vedena bez použití jaderných zbraní, může příprava trvat 25—30 minut se spotřebou 0,5—0,8 pp střeliva.

K protiúderu přibíráme dělostřelectvo zasazovaných divizí, divizí, které vedou obranu, a armádní a posilové dělostřelectvo. Požadovaná hustota podle současných názorů je 40—60 hlavní na 1 km.

Dělostřeleckou podporu zpravidla uskutečníme postupným soustředěním palby do hloubky bojových sestav prvního sledu nepřítele a dále soustředěnými palbami na jednotlivé cíle podle požadavků vševojskových velitelů.

RVD plní v obranné operaci vševojskové armády jeden z hlavních úkolů a cílů operace. Představuje nejmohtnější palebný prostředek k ničení prostředků jaderného napadení nepřítele, umlčování a ničení jeho míst velení, živé síly a palebných prostředků úderného uskupení, zejména tanků, prostředků PVO a REB a dalších důležitých objektů. Maximální měrou se podílí na ničení tanků a ostatních obrněných cílů. Protože disponuje nejefektivnějšími prostředky ničení, bude hlavním prvkem palebného systému armády při komplexním palebném ničení nepřátelského úderného uskupení před zahájením útoku, při boji o přední okraj obrany i po jeho vklínění do obrany. Vytváří příznivé podmínky pro rozhodné zničení hlavních sil nepřítele a pro přechod do útoku.